

Dans sa jeunesse Mme Huynh Dung a écrit de centaines de poèmes dont quelques uns ont été publiés dans différents magazines vietnamiens.

Sur cette page elle vous présente quatre poèmes traduits en français extraits de ses œuvres.

*** * ***

1. RENDEZ-VOUS DANS LE RÊVE

(Avec un amour qui est au loin)

*

*J'habite cette contrée
mais vous tenez mon âme captive.
Je n'ai plus mon esprit
pour vous écrire des paroles d'amour,
Hormis ces phrases que je jette, pêle-mêle, sur le papier...*

Alors

Cette nuit, chevauchant les vents et les nuages
je viendrai te trouver pour parler d'amour.
Tiens la porte de ton bureau ouverte
pour m'accueillir
Ma tenue de voyage nocturne sera trempée de neige
et de brume;
Allume donc d'avance le feu de ton cœur
pour que je me réchauffe.
Chéri! Mon long voyage à travers la moitié du globe
me fera mourir de fatigue.
Aussi, prépare-moi un coin
pour que je me repose cette nuit.
Avec tes bras ardents me serviront d'oreiller
et de couverture.
Je resterai près de toi,
nous nous aimons une fois...
pour nous en souvenir toute la vie.

(traduit du vietnamien par Prof. TRAN)

Poème original (1):

HẸN HỒ TRONG MỘNG

(cùng người tình phương trời xa)

*

*Em ở bên này mà hôn bị chàng giữ
thì tâm trí còn đâu để viết được lời tình tự mến yêu,
ngoài những giọng nguyệt ngọc cuồng nồng?*

Thôi thì,

Đêm nay em sẽ lướt gió cõi mây, tìm đến chàng tình tự.

Cửa phòng vẫn hãy mở đón chờ em.

«Áo dạ hành» chắc ướt đẫm tuyết sương,

Chàng hãy đốt sẵn lửa lòng cho em sưởi ấm.

Cuộc hành trình vượt nửa địa cầu xa thăm

Em hẳn đã rời mệt mỏi lắm chàng ơi!

Hãy soạn cho em chỗ nghỉ tạm đêm dài,

Và vòng tay nồng ấm của chàng thế thay chăn gối,

Rồi em sẽ ở lại cùng chàng trọn tối,

Ta yêu nhau đêm này... để tưởng nhớ ngàn năm.

Huỳnh Dung

2. L'INVITATION

(pour une croisière d'amour)

*

J'ai le plaisir de t'inviter
à embarquer pour une croisière d'amour
Car c'est toi, qui feras le travail du matelot,
et moi serai la seule passagère sur ce bateau.
Cette croisière ne transportera pas de bagages,
Il y aura la lune, les étoiles, éclairage...
aussi ma robe s'étendra sur le plancher
faire les vagues.
Pour avancer cette jonque, tes jambes
devront remplacer les deux rames
Nous suivrons le courant de l'Océan
jusqu'à l'horizon du firmament
Nous monterons le plus haut niveau de l'eau
et descendrons le plus bas du Cap Merveille,
Ainsi, passerons de la chute à la cataracte...
Prenant l'univers sur nos lèvres
le transformerons en paradisiaque.
Le passage que nous ferons sera un endroit isolé
Le temps s'arrêtera de s'écouler...

Voilà, l'invitation pour cette croisière d'amoureux
il y aura que nous deux!

Huynh Dung

(pour mon dr)

(Ecrit et traduit par Mme Huynh Dung)

Poème original (2):

MỜI

(mời tình quân tham dự cuộc du thuyền)

*

Trân trọng mời chàng cùng dự,
Chuyến tàu tình ái hôm nay,
Mà anh sẽ là thủy thủ,
Còn em là khách đêm này.

Thuyền tình không mang hành lý,
Trăng sao thế được soi đường,
Áo em trải làm sóng bể,
Chân anh thế mái chèo thương.

Ta xuôi tận cùng bể ái,
Ta lên đến đỉnh tuyết vời,
Ta xuyên qua ghềnh vượt suối,
Thu gồm vũ trụ vào môi!

Khung trời ta đi vắng vẻ
Thời gian lắng đọng ngừng trôi.
Phiêu du đoạn đường trăng gió,
Chỉ còn đôi đũa ta thôi!

Huynh Dung

3. LETTRE D'AMOUR

(pour mon premier pays, le Vietnam)

*

Vingt-six automnes se sont succédés
depuis le jour où nous nous sommes séparés.
Je te quittais alors que la guerre faisait rage
Et que, toi, tu restais engouffré dans la bataille.
Puis vint le mois d'avril 1975 – le mois du malheur...
J'ai appris ta défaite.
Les pirates communistes envahissants
semaient partout souffrances...
Et toi, mon chéri, tu te débattais,
dans les cachots, contre la faim et la misère.
De la porte Nam-Quan jusqu'à la point de Ca-Mau
les supplices sanglants
que tu endurais depuis quatorze ans ont encore détruit,
déchiqueté davantage ton corps déjà amaigri!

C'en est fini!

Ce pays natal avec ses montagnes vertes et sa mer d'azur?
Ce firmament libre, dans le temps de mouvements?
Ces villes, ces hameaux si animés,
Ceux peuple joyeux, épris de bien-être.
Ô mon Vietnam!
Plus de jours paisibles et heureux d'antan!
Tu souffres dans l'ignominie et la haine tandis que, moi, à
l'étranger, je verse, mon cœur, des larmes de regret.
Notre séparation, cependant, ne signifie pas un adieu définitif
Car toi, mon pays, tu es la «Patrie» bien aimé de tout le
peuple vietnamien.
Et je jure de vouer au Vietnam un amour éternel.

Traduit par Prof. TRAN Quang-Đê
1989

Poème original (3):

TÌNH TỰ

(cùng người tình Việt Nam)

*

Kể từ buổi mình chia tay nhau đó,
Nay đã là hai mươi sáu mùa thu!
Em ra đi lúc khói lửa mịt mù,
Chàng ở lại nương mình theo chinh chiến.
Rồi tháng tư, bảy mươi lăm – năm tai biến...
Em nghe tin chàng thất thủ đường gươm,
Giặc Cộng tràn về gieo rắc đau thương.
Chàng quần quai trong ngục tù đói khổ!
Bao nhiêu năm chịu cực hình máu đổ,
Tấm thân gầy thêm tan nát, xác xơ!
Đầu Nam-Quan đến cuối gót CàMau,
Hình hài vàng vố, sức tàn hơi kiệt!

Còn đâu nữa non xanh nước biếc?
Trời tự do một thuở vẫy vùng?
Phố phường còn đâu nhộn nhịp tung bừng?
Dân chúng hoan ca, xóm thôn an lạc?

Việt Nam hỡi, những chuỗi ngày êm đẹp,
Của ngày xưa còn có nữa đâu anh?
Chàng thương đau và tủi nhục hờn căm,
Em đất khách khóc thầm thương tiếc!

Mình chia tay không nghĩa là vĩnh biệt,
Nhớ nghe anh hãy chỗi dậy vùng lên,
Dựng lại màu cờ, giành lại giang sơn
Vì chàng là “Tổ Quốc” mến yêu của toàn dân Việt,
Và em nguyện làm người tình chàng vạn kiếp,
Đời đời thương nhớ yêu dấu Việt Nam.

Huynh Dung
1989

4. LA SUISSE, MISS UNIVERS

(pour mon deuxième pays : la Suisse)

*

La Suisse, pays paradis,
Elle est la belle de l'univers
Elle est douce et humanitaire
Elle apporte partout la paix

La Suisse, pays paradis
Elle est aussi mon pays,
Un tout petit pays du globe
Lumière d'amour rayonne la plus haute

La Suisse, pays paradis
Ses montagnes, ses collines s'empilent
Ses jardins, ses fleuves, ses lacs immenses
Quatre saisons de toute charmantes

La Suisse, pays paradis
Elle est l'ambassadrice des peuples,
Son altruisme infiniment grandiose
Sa fonction est tellement noble

La Suisse, pays paradis,
Elle est la plus belle de la nature,
Aussi la plus aimée du monde
Comme je l'aime et je l'admire.

(écrit et traduit par Mme Huynh Dung/1985)

Poème original (4):

THỤY SĨ, HOA HẬU THẾ GIỚI

*

Thụy Sĩ thiên đàng ơi,
Nàng là người đẹp của đời
Nàng dịu hiền nhân ái,
Đem hòa bình khắp nơi

Thụy Sĩ thiên đàng ơi,
Nàng cũng là quê tôi,
Mảnh giang san tuy nhỏ
Mà tình ngút mây trời

Thụy Sĩ thiên đàng ơi,
Chập chùng núi non đồi
Sông hồ, hoa cỏ thắm
Bốn mùa đẹp xinh tươi

Thụy Sĩ thiên đàng ơi,
Nàng là sứ giả của người
Lòng ái nhân vô lượng
Sứ mạng cao quý tuyệt vời.

Thụy sĩ, thiên đàng ơi,
Nàng là người đẹp của trời
Là người tình nhân thế
Và ái mộ của lòng tôi.

Huỳnh Dung
1985